

264-061

No-266

NAUJI METAI APIPJAUSTYMAS VIEŠPATIES JĖZAUS

Naujųjų Metų šventė savo liturgijoje talpina trejopas iškilmes: 1) Kristaus gimimo oktavą, 2) Viešpaties Jėzaus apipjaustymą, 3) Mariją, kaip Dievo Motiną.

*1) Bažnyčios mintis yra didžiasis šventes švęsti ne vieną dieną, bet aštuonias. Tai Bažnyčia daro prisi-
taikydama prie žmonių dvasios sa-
vybių: žmogus tik per ilgesnį laiką
sugeba pilnai įsigilinti į gilią tikė-
jimo paslaptį ir ją pasisavinti.*

*2) Šalia Kalėdų liturgijos Bažny-
čia prideda ir Jėzaus apipjaustymo
liturgiją. Mat, praslinkus aštuonioms
dienoms vaikelis buvo apipjaustytas
pagal Mozės įstatymą. Šią šventę*

Utenos apskr. Petro Kriaučiūno
viešoji biblioteka (Vyšnio g. 20)
Informacijos skyr. Nr. 70
Invent. Nr. 42/3509

liturgija ima Dievo ir mūsų atžvilgiu.

Kristus atėjo ant žemės žmones išganyti. Jis atpirkimą galėjo tik vienu žodžiu ar veiksmu įvykdyti. Bet tačiau, jis norėjo pasirinkti sunkesnę būdą: pradėti paprastais veiksmais ir baigti mirtimi ir prisikėlimu. Į atpirkimo veiksmą įeina ir Jėzaus apipjaustymas. Šiandieną jis pirmąjį kraujo lašą praliejo už žmones.

Apipjaustymas turi reikšmės ir mums. Kalėdose mes sakėme: Kristus gimė ir mes jame gimstame. Šiandien galime sakyti: Kristus yra apipjaustytas, o mes tame apipjaustyme dalyvaujame. Mes privalome suvaldyti mūsų bloguosius palinkimus. Nors mes ir esame per krikštą pašventinti, tačiau savo prigimtųjų palinkimus į blogą turime be paliovos tvarkyti.

3) Šiandieną taip pat yra ir Marijos šventė. Šiandieną ji garbinama kaip Dievo Motina ir Mergelė. Liturgija ją vaizduoja kaip kunigę, aukojančią pirmąją Viešpaties auką už žmones. Marija yra ir Bažnyčios paveikslas.

Kunigas prie altoriaus laiptų kalba:

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Introibo ad altare Dei.

Ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Vardan Dievo, Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios. Amen.

Aš prisiartin-
siu prie Dievo
altoriaus.

Prie Dievo,
kurs linksmina
mano jaunystę.

42 psalmė

Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repulisti, et quare tristis incedo, lum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et verita-

Daryk man tei-
sybę, o Dieve,
ir gink mano by-
lą nuo nešventos
giminės, gelbėk
mane nuo netei-
saus ir klastingo
žmogaus.

Nes tu, o Die-
ve, mano stipry-
bė, kam gi at-
stūmei mane, ir
kodėl aš vaikš-
čioju nuliūdes
neprieteliui spau-
džiant mane?

Siųsk savo

tem tuam: ipsa
me deduxerunt,
et adduxerunt in
montem sanctum
tuum et in taber-
nacula tua.

Et introibo ad
altare Dei: ad
Deum qui laeti-
ficat juventutem
meam.

Confitebor ti-
bi in cithara,
Deus, Deus me-
us: quare tristis
es, anima mea,
et quare contur-
bas me?

Spera in Deo,
quoniam adhuc
confitebor illi:
salutare vultus
mei, et Deus me-
us.

Gloria Patri,
et Filio, et Spi-
ritui Sancto.

Sicut erat in
principio, et

šviesą ir savo
tiesą; jos ves ma-
ne ir nuves į Ta-
vo šventąjį kal-
ną ir į Tavo pa-
dangtes.

Aš prisiartin-
siu prie Dievo
altoriaus, prie
Dievo, kurs link-
smina mano jau-
nystę.

Aš šlovinsiu
Tave kanklėmis,
o Dieve, mano
Dieve! Mano sie-
la, kodėl tu nu-
liūdus ir kam
gąsdini mane?

Turėk vilties
Dievuje, nes aš
dar šlovinsiu Jį:
Jis mano veido
išgelbėjimas ir
mano Dievas.

Garbė Tėvui,
ir Sūnui, ir Šven-
tajai Dvasiai.

Kaip buvo pra-
džioje, dabar ir

nunc, et semper:
et in saecula saeculorum. Amen.

Introibo ad altare Dei.

Ad Deum qui aetificat juventutem meam.

Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Qui fecit coelum et terram.

visados, ir per amžius. Amen.

Aš prisiartin-siu prie Dievo altoriaus.

Prie Dievo, kurs linksmina mano jaunystę.

Mūsų pagalba vardan Viešpaties.

Kurs padarė dangų ir žemę.

Kunigas žemai nusilenkęs kalba

Confiteor...

Prisipažįstu...

Tarnas arba žmonės atsako:

Misereatur tui omnipotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perducatur te ad vitam aeternam. Amen.

Tepasigaili tavęs visagalis Dievas ir, dovanojęs tau tavo kaltes, tenuveda tave į amžinąjį gyvenimą. Amen.

Tarnautojas arba žmonės kalba:

Confiteor Deo

Prisipažįstu Vi-

omnipotenti, be-
atae Mariae,
semper Virgini,
beato Michaeli
Archangelo, be-
ato Joanni Bap-
tistae, sanctis
Apostolis Petro
et Paulo, omni-
bus sanctis et ti-
bi pater: quia
peccavi nimis co-
gitatione, verbo
et opere: mea
culpa, mea culpa,
mea maxima cul-
pa. Ideo precor
beatam Mariam,
semper Virgi-
nem, beatum Mi-
chaelem Archan-
gelum, beatum
Joannem Baptis-
tam, Sanctos
Apostolos Pet-
rum et Paulum,
omnes sanctos et
te, pater, orare
pro me ad Domi-
num Deum nos-

sagaliui Dievui,
Švenčiausiai Ma-
rijai, visuomet
Panai, šventam
Mykolui Arkan-
gelui, šventam
Jonui Krikštyto-
jui, šventiems
apaštalam Petrui
ir Povilui, vi-
siem šventiem
ir tau, tėve, kad
labai daug nusi-
dėjau mintimi,
žodžiu ir darbu:
mano kaltybė,
mano kaltybe,
mano didžiausia
kaltybė. Todėl
prašau Švenčiau-
sią Mariją, vi-
suomet Paną,
šventą Mykolą
Arkangelą, šven-
tą Joną Krikšty-
toją, šventus
Apaštalus Petrą
ir Povilą, visus
šventuosius ir
tave, tėve, mel-

trum.

stis už mane i
Viešpatī, mūsų
Dievą.

*Kunigas meldžia Dievą pasigailė-
jimo žmonėms ir sau:*

Misereatur ves-
tri omnipotens
Deus, et, dimis-
sis peccatis ves-
tris, perducatur
vos ad vitam ae-
ternam. R. Am.

Indulgentiam,
absolutionem et
remissionem pec-
catorum nostro-
rum tribuat no-
bis omnipotens
et misericors Do-
minus. Amen.

Deus tu con-
versus vivifica-
bis nos.

Et plebs tua
laetabitur in te.

Ostende nobis,
Domine, miseri-
cordiam tuam.

Tepasigaili jū-
sų visagalis Die-
vas ir, dovanojęs
jums jūsų kaltes,
tenuveda jus i
amžinąjį gyveni-
mą. R. Amen.

Malonę, išriši-
mą ir atleidimą
mūsų nusidėjimų
tesuteikia mums
visagalis ir gai-
lestingas Vieš-
pats. R. Amen.

Dieve, juk Tu
vėl atgaivinsi
mus.

Ir Tavo tauta
džiaugsis su Ta-
vimi.

Parodyk mums,
Viešpatie, savo
pasigailėjimą.

Et salutare tu-
um da nobis.

Domine exau-
di orationem me-
am.

Et clamor me-
us ad te veniat.
Dominus vobis-
cum.

Et cum spiri-
tu tuo.

Ir suteik mums
savo išganymą.

Viešpatie iš-
klausk mano
maldą.

Ir mano šauks-
mas teateina pas
Tave.

Viešpats su ju-
mis.

Ir su tavo dva-
sia.

Žengdamas į altorių kunigas kalba:

Nuimk nuo mūsų, meldžiame, Ta-
ve, Viešpatie, mūsų nedorybes, kad
į šventų švenčiausią vietą, turėdami
tyras širdis, būtumėm verti įžengti.
Per Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

*Bučiuodamas altorių, kur įdėta
Šventųjų kentėtojų relikvijos, kalba:*

Mes meldžiame Tave, Viešpatie,
per Tavo šventųjų, kurių palaikai
čia yra, ir visų šventųjų nuopelnus,
kad teiktumeis atleisti visus mano
nusidėjimus. Amen.

INTROITAS

Mums gimė Kūdikis ir mums duo-

ta sūnus: jo viešpatavimas padėtas
ant jo peties; jis bus vardu didžio
patarimo Angelas.

Giedokite Viešpačiui naują gies-
mę, nes jis yra padaręs stebuklą.

Garbė Tėvui...

Mums gimė...

Viešpatie, pasigailėk! Viešpatie
pasigailėk! V., pasigailėk! Kristau,
pasigailėk! Kristau, pasigailėk! Kris-
tau, pasigailėk! Viešpatie, pasigai-
lėk! Viešpatie pasigailėk! Viešpatie,
pasigailėk!

GLORIA

Garbė Dievui aukštybėse ir ramy-
bė žemėj geros valios žmonėms.
Šlovinam Tave, išpažįstame Tave
lenkiamės prieš Tave, garbinam Ta-
ve. Dėkojam Tau dėl Tavo didžios
garbės, Viešpatie Dieve, dangaus
Karaliau, visagalis Dieve Tėve;
Viešpatie, vienatini Sūnau, Jėzau
Kristau; Viešpatie Dieve, Dievo
Avinėli, Tėvo Sūnau, kursai naikini
pasaulio nuodėmes, pasigailėk mū-
sų; kursai naikini pasaulio nuodė-
mes, priimk mūsų meldimą; kursai
sėdi Tėvo dešinėje, pasigailėk mūsų;

nes Tu esi vienas šventas, Tu vienas Viešpats, Tu vienas Aukščiausias, Jėzau Kristau, su Šventąja Dvasia Dievo Tėvo garbėje. Amen.

*Kunigas bučiuoja altorių ir atsi-
gręžęs sveikina žmones, sakydamas:*

Dominus vo-
biscum.

R. Et cum Spi-
ritu tuo.

Viešpats su ju-
mis.

R. Ir su tavo
dvasia.

MALDA

Melskimės. Dieve, kuris per vaisingą švenčiausios Marijos mergystę suteikė žmonių giminei amžinojo išganymo malonę, suteik meldžiamė, kad pajustumėm užtarymą už mus Tos, per kurią nupelnėme gauti gyvybės Leidėją savo Viešpatį Jėzų Kristų, tavo Sūnų, kuris su tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje, Dievas, per amžių amžius. Amen.

EPISTOLA (Tit. 2, 11—15)

Mieliausias, mūsų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir moko mus, kad, išsižadėję bedievystės ir pasaulinių geidulių,

gyventumėm šiame pasaulyje blai-
viai, teisingai ir pamaldžiai, laukda-
mi palaimingosios vilties ir ateinant
garbės didžiojo Dievo ir mūsų Iš-
ganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats
save davė už mus, kad mus išpirktų
iš visokios neteisybės ir apvalytų
pats sau priimtina tauta. stropią ge-
riems darbams. Taip kalbėk ir ra-
gink Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpa-
tyje.

Dėkui Dievui.

GRADUALAS

Visi žemės kraštai matė mūsų
Dievo išganymą. Linksmi šūkauki-
te Dievui, visa žeme. Viešpats davė
pažinti savo išgelbėjimą, apreiškė
savo teisybę tautų akivaizdoje.

Aleliuja, aleliuja.

Dievas, daug sykių kalbėjęs kita-
dos tėvams per ranašus, paskiau-
siai, šiomis dienomis kalbėjo mums
per Sūnų. Aleliuja.

EVANGELIJA

*Kunigas viduryje altoriaus nuo-
lankiai prašo Dievo pagalbos tinka-
mai skelbti Evangeliją. Tuo tarpu
Mišių knyga perkeliama į kitą pusę.*

Nuvalyk mano širdį ir mano lūpas, visagalis Dieve, kuris Izaijo pranašo lūpas degančia žarija nuvalei: taip pat mane teikis nuvalyti savo maloningu pasigailėjimu, kad vertai skelbčiau Tavo šventą Evangeliją. Per Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

Viešpatie, palaimink mane.

Tebūna Viešpats mano širdyje ir mano lūpose, kad vertai ir tinkamai skelbčiau Jo Evangeliją. Amen.

Prieš skaitydamas Evangeliją kunigas sako:

Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam.

R. Gloria tibi, Domine.

Viešpats su jumis.

R. Ir su tavo dvasia.

Tęsinys šv. Evangelijos pagal šv. Luką.

R. Garbė Tau Viešpatie.

(Luk. 2, 21). Anuo metu, praslinkus aštuonioms dienoms, kada reikėjo apipjaustyti vaikelis, praminta jis vardu Jėzus, taip kaip jis buvo an-

gelo pavadintas anksčiau, negu buvo pradėtas iščioje.

Po Evangelijos tarnas atsako:

Laus	tibi,	Garbė	Tau,
Christe.		Kristau.	

Kunigas, bučiuodamas Evangeliją sako:

Evangelijos žodžiais tebūnie atleisti mums mūsų nusidėjimai.

CREDO

Tikiu vieną Dievą, visagalį Tėvą, dangaus ir žemės, visų daiktų regimų ir neregimų Leidėją. Ir vieną Viešpatį Jėzų Kristų, vienatinį Dievo Sūnų; ir iš Tėvo gimusį prieš visus amžius, Dievą iš Dievo, šviesą iš šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo; gimusį, nesukurtą, vienos būtybės su Tėvu, per kurį viskas padaryta, kurs dėl mūsų žmonių ir dėl mūsų išganymo nužengė iš dangaus; ir įsikūnijo per Šv. Dvasią iš Panos Marijos, ir tapo žmogum; prikaltas prie kryžiaus už mus prie Pontijaus Piloto, kentėjo ir palaidotas. Ir trečią dieną kėlėsi iš numirusių pagal

Raštą; ir užžengė į dangų, sėdi Tėvo dešinėje, ir iš ten ateis su garbe teis-
ti gyvų ir numirusių, kurio karalys-
tei nebus galo. Ir Šventąją Dvasią,
Viešpatį ir gaivintoją, kuri iš Tėvo
ir Sūnaus eina; kuri su Tėvu ir Sū-
numi yra drauge garbinama ir šlo-
vinama, kuri kalbėjo per Pranašus.
Ir vieną šventą, katalikišką ir apaš-
tališką Bažnyčią. Išpažįstu vieną
krikštą nusidėjimams atleisti, ir lau-
kiu mirusių atsikėlimo ir būsimajo
amžino gyvenimo. Amen.

OFERTORIUMAS (aukojimas)

*Dabar prasideda tikroji auka. Ku-
nigas sveikina žmones:*

Dominus vo-
biscum.

R. Et cum Spi-
ritu tuo.

Viešpats su ju-
mis.

R. Ir su tavo
dvasia.

Melskimės. Tavo dangus ir tavo
žemė, tu sutvirtinai žemės skritulį
ir ko jis pilnas. Teisybė ir teismas
tavo sosto ramstis.

AUKOJIMAS DUONOS

Kunigas dar nekonsekruoja duo-

nos, dar nepašvenčia į Kristaus Kūną ir Kraują, tik atskiria nuo papars-to vartojimo ir paskiria aukai. Au-kodamas taip kalba:

Priimk, šventas Tėve, visagalis amžinasis Dieve, šią be dėmės hos-tiją, kurią aš, netikęs Tavo tarnas, aukoju Tau gyvam ir tikram savo Dievui, už savo be skaičiaus nuo-dėmes, užgavimus ir apsileidimus, ir už visus čia esančius, taip pat ir už visus krikščionis gyvus ir miru-sius, kad man ir jiems išeitų išga-nyman į amžiną gyvenimą. Amen.

AUKOJIMAS VYNO

Kunigas pilasi į taurę vyno ir tru-putėlį vandens. Įpylimas vandens lašų reiškia susijungimą Kristaus asmenyje dviejų prigimčių: dieviš-kosios ir žmogiškosios. — Vandenį laimina šiais žodžiais:

Dieve, kuris taip stebuklingai lei-dai žmogų kilnybėje, ir dar stebuk-lingiau jį atnaujinai, suteik mums per šio vandens ir vyno simbolišką jungimą palikti dieviškumo dalinin-kais To, kurs teikės palikti mūsų žmogiškumo dalininku, būtent, Jė-

zus Kristus Tavo Sūnus, mūsų Viešpats, kurs su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje Dievas visais amžių amžiais. Amen.

Aukodamas vyną taria:

Aukoju mes Tau, Viešpatie, išganymo taure, prašydami Tavo gerumo, kad meiliu kvapu pakiltų Tavo dieviškosios Didybės akivaizdoje už mūsų ir viso pasaulio išganymą. Amen.

Kunigas, žemai lenkdamasis taria:

Dvasia pasižeminę ir širdimi gailėsčio pilna tegul būname Tave, Viešpatie, priimti, ir šitaip teįvyksta šiandieną mūsų auka Tavo akyse ir kad Tau ji, Viešpatie Dieve, patiktų.

Ir paskui prašo šv. Dvasios palaiminimo savo aukai:

Ateik, pašventintojau visagalis amžinasis Dieve, ir palaimink šią, Tavo šventam vardui paruoštą, auką.

PLOVIMAS RANKŲ

Tai primena, kaip tyras turi būti tas, kas šventą auką liečia.

Aš mazgoju su nekaltaisiais savo
rankas ir laikaus prie Tavo alto-
riaus, Viešpatie.

Kad girdėčiau šlovinimo balsą ir
išpasakočiau visus Tavo stebuklus.

Viešpatie, aš myliu Tavo namų
gražumą ir Tavo garbės gyvenamąją
vietą.

Nepražudyk, Dieve, mano sielos
su bedieviais ir mano gyvybės su
kraujo trokštančiais vyrais.

Kurių rankose yra neteisybių ir
kurių dešinė pilna dovanų.

Aš gi vaikščioju savo nekaltybėje,
atpirkai mane ir pasigailėk manęs.

Mano koja stovi ant tiesaus kelio;
aš šlovinu Tave, Viešpatie, susi-
rinkimuose.

Garbė Tėvui.

*Grižęs vidurin altoriaus, kunigas
meldžia Švč. Trejybę, kad maloniai
priimtų auką, daromą Jos garbei,
šventųjų šlovei ir mūsų labui.*

Priimk, Šventoji Trejybė, šią au-
ką, kurią Tau aukojame, minėda-
mi mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
kančią, atsikėlimą ir dangun žengi-
mą, taip pat Švenčiausios Marijos,

Marijampolės Petro Kriaučiūno

viešojo biblioteka (Vytauto g 20)

Informacijos skyrius Nr 70

Invent. Nr.

1213509

visuomet Panos, šventojo Jono Petro ir Povilo ir šitų kentėtojų, kurių kaulai šiam altoriui sudėti, ir visų Šventųjų garbę, kad tai eitu jiems į šlovę, o mums į išganymą, ir jie teiktųsi mus užtarti danguje, kuriuos minime čia žemėje. Per tą patį Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Kunigas bučiuoja altorių ir atsigrižęs taip kreipiasi į žmones:

Melskitės, broliai, kad mano ir jūsų auka būtų maloni visagaliui Dievui Tėvui.

R. Tegul priima Viešpats auką iš tavo rankų savo vardo garbei ir šlovei, o taip pat mūsų ir visos savo šventos Bažnyčios naudai. Amen.

SEKRETA

Priėmęs mūsų atnašas ir maldas, meldžiame, Viešpatie, nuvalyk mus dangiškomis vaslaptimis ir maloningai išklausyk. Per mūsų Viešpatį...

PREFACIJA

Tai paskutinis ir iškilmingas paraginimas susitelkti ir pamaldumą sužadinti, minint visas Dievo teikiamas žmogui malones.

Per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habemus ad Dominum.

V. Gratias agamus Domino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Per visus amžiu amžius.

R. Amen.

V. Viešpats su jumis.

R. Ir su tavo dvasia.

V. Aukštyn širdis.

R. Turime pakeltas į Viešpatį.

V. Dėkokime Viešpačiui mūsų Dievui.

R. Verta yra ir teisinga.

Tikrai yra verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes tau visados ir visur dėkotumėm, Viešpatie šventasis, Tėve visagalis, amžinasis Dieve, nes per įsikūnijusio Žodžio paslaptį nauja tavo spindėjimo šviesa mūsų sielos akims sužibėjo, kad, regimai pažindami Dievą, per jį būtumėm paskatinti pamilti neregimus dalykus. Todėl su Angelais ir Arkangelais, su Sostais ir Galybėmis ir su visa dangiškos kariuo-

jaus, Kiprijono, Lauryno, Krizogono, Jono ir Povilo, Kozmo ir Domijono ir visų tavo Šventųjų; prašome, jų nuopelnais ir maldomis suteik, kad visuose dalykuose būtumėm remiami tava globos pagalba Per tą patį Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Šitą todėl mūsų tau, Viešpatie, priklausomybės ir visų tavo žmonių auką, mums prašant, maloningai priimki; o mūsų dienas teikis savo ramybėje tvarkyti, išvaduoti mus iš amžinojo pasmerkimo ir priskirti savo išrinktųjų skaičiun. Per Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

Meldžiame tave, Dieve, kad šią auką iš viso teiktumeisi padaryti † palaimintą † priimtą, † užtvirtintą, vertą, patinkamą, kad mums iš jos taptų mylimiausiojo tavo Sūnaus, mūsų Viešpaties, Jėzaus Kristaus † Kūnas ir † Kraujas.

Kuris pirmiau, negu kentėjo, paėmė duoną į savo šventas ir garbingas rankas ir, pakėlęs akis į dangų, į tave, Dieve, savo visagalį Tėvą, tau dėkodamas, † palaimino, perlaužė

ir davė savo mokytiniam tardamas:
imkite ir valgykite iš jos visi,
nes tai yra mano Kūnas.

Panašiu būdu, kai jau buvo pavar-
karieniavę, imdamas ir šią stebuk-
lingąją Taurę į savo šventas ir gar-
bingas rankas, taip pat dėkodamas,
† palaimino ir davė savo mokyti-
niam tardamas: imkite ir gerkite
iš jos visi,

*nes ši Taurė yra mano Kraujo,
naujosios ir amžinosios sando-
ros, tikėjimo paslaptis, kuris už
jus ir už daugelį bus išlietas
nuodėmėms atleisti.*

Kiek kartų tai darysite, mano at-
minimui tai darysite.

Maldos po konsekracijos To dė-
liai, Viešpatie, mes, tavo tarnai, taip
pat ir tavo šventoji liaudis, minėda-
mi to paties Kristaus, tavo Sūnaus,
mūsų Viešpaties, tiek šventą kančią,
tiek iš numirusių atsikėlimą, ir taip
pat garbingą į dangų ižengimą, au-
kojame tavo šviesiausiai Didybei iš
tavo dovanų ir duočių Ostiją † tyrą,
Ostiją † šventą, Ostiją † nekalną,
amžinojo gyvenimo šventą † Duo-
ną, amžinojo išganymo † taurę.

I visa tai teikis pažvelgti pilnu gailestingumo ir šventu veidu ir laikyti priimtina taip, kaip teikeisi priimti savo tarno teisingojo Abelio dovanas ir mūsų patrijarko Abraomo atnašas, ir tą šventą auką, nekalną Ostiją, kurią tau aukojo aukščiausias kunigas Melkizedekas.

Kunigas giliai nusilenkęs tęsia:

Nuolankiai meldžiame tave, Visagalis Dieve, teikis įsakyti, kad tos dovanos per tavo šventojo angelo rankas būtų nuneštos į tavo aukštąjį altorių, tavo Dieviškosios Didybės akivaizdon, kad, kiek tik mūsų dalyvaujančių nuo šio altoriaus priims tavo Sūnaus † Kūną ir † Kraują, būtų pripildyti visa dangaus palaima ir malone. Per tą patį Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Malda už mirusius. Atsimink, Viešpatie, savo tarnų ir tarnaičių N N vėles, kurie pirma mūsų nuėjo su tikėjimo ženkle ir ilsis ramybės miege. Šitoms vėlėms ir visoms, kurios ilsis Kristuje, suteik, Viešpatie, atilsio ir ramybės vietą. Per tą patį Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Mušdamasis į krūtinę

Mums nusidėjėliams, tavo tarnams, tavo pasigailėjimo gausumu pasitikintiems, taip pat teikis bet kurią dalį paskirti ir draugystę dovanoti su tavo šventais Apašalais ir Kentėtojais, su Jonu, Steponu Ignotu, Aleksandru, Marcelinu, Petru, Felicitate, Perpetua, Agota, Lucija, Agniete, Cecilija, Anastazija ir šventaisiais, į kurių būtį tekis mus meldžiančius maloniai įleisti, ne dėl mūsų nuopelnų, bet dėl savo gailestingumo. Per Kristų, mūsų Viešpatį, per kurį visas šias gėrybes, Viešpatie, visuomet sukuri, † pašventi, gaivini, † laimini ir teiki mums.

Per † jį ir su † juo, ir † jame tau, Dieve, visagalis Tėve, šventosios Dvasios vienybėje įvyksta visa šlovė ir garbė.

Per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

Per visus amžių amžius.

R. Amen.

PATER NOSTER

Melskimės: Išganomais įsakymais liepiami ir dieviškais pamokymais tvarkomi, drįstame tarti:

Tėve mūsų, kurs esi danguje, tesie šventas Tavo vardas, teateinie Tavo karalystė; teesie Tavo valia kaip danguje, taip ir ant žemės. Kasdieninės mūsų duonos duok mums šiandien ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams, ir nevesk mus į pagundą.

R. Sed libera
nos a malo.

V. Amen.

R. Bet gelbėk
mus nuo pikto.

V. Amen.

Išlaisvink mus, Viešpatie, nuo viso pikto, įvykusio, esamo ir būsimio; ir, užtariant palaimintai ir garbingai visados Mergelei, Dievo Gimdytojai Marijai, su palaimintais tavo Apaštalais Petru ir Povilu ir Andriejumi ir visais Šventaisiais, duok, maloningasai, ramybę mūsų dienose: kad, tavo gailestingumo darbais gelbstimi, ir nuo nuodėmių būtumėm visuo-
met laisvi, ir nuo visokių sielvartų apsaugoti. Per tą patį mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, tavo Sūnų, kuris su

tosios Dvasios vienybėje Dievas.
tavimi gyvena ir viešpatauja Šven-
Per visus amžių amžius. Amen.

*Kunigas laužo šv. Ostiją, vieną
dalelę paėmęs, daro tris kryžius, tar-
damas:*

Pax † Domini
sit † semper †
vobiscum.

R. Et cum Spi-
ritu tuo.

Viešpaties † ra-
mybė teesie † vi-
sados su † jumis.

R. Ir su tavo
dvasia.

Ta dalelę įleisdamas į taurę taria:

Šis subendrinimas ir pašventini-
mas mūsų Viešpaties Jėzaus Kris-
taus Kūno ir Kraujo teeinie mums
priimantiems į amžiną gyvenimą. A

AGNUS DEI

Mušdamasis į krūtinę:

Dievo Avinėli, kurs naikini pasau-
lio nuodėmes, pasigailėk mūsų.

Dievo Avinėli, kurs naikini pasau-
lio nuodėmės, pasigailėk mūsų.

Dievo Avinėli, kurs naikini pasau-
lio nuodėmes, duok mums ramybę.

594

Tavo Kūnas, Viešpatie, kurį aš
priėmiau, ir Kraujas, kurį gėriau te-
pasilieka mano sieloje ir suteik, kad
nepaliktų kalčių dėmės manyje, ku-
rį atgaivino tyri ir šventi sakramen-
tai. Kuris gyveni ir viešpatauji per
amžių amžius. Amen.

PO KOMUNIJOS

Visi žemės kraštai matė mūsų
Dievo išganymą.

Dominus vo-
biscum.

Et cum spiritu
tuo.

Viešpats su ju-
mis.

Ir su tavo
dvasia.

Melskimės. Ši Komunija, Viešpa-
tie, teapvalo nuo nusikaltimo ir už-
tariant švenčiausiai Mergelei Dievo
Motinai Marijai, tepadaro mus dan-
giškų vaistų dalininkais. Per tą patį
mūsų Viešpatį...

Dominus vo-
biscum.

Et cum spi-
ritu tuo.

Ite, missa est.

Deo gratias.

Viešpats su ju-
mis.

Ir su tavo
dvasia.

Eikite, Mišios
baigtos.

Dėkui Dievui.

Tepatinka tau, Švenčiausioji Trejybe, mano tarnyba ir suteik, kad auka, kurią tavo Majestoto akyvaizdoje esu paaukojęs, būtų tau maloni, o man ir visiems, už kuriuos ją aukojau, tau pasigailint, būtų išgaininga. Per Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

Telaimina jus visagalis Dievas Tėvas, ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia. Amen.

PASKUTINĖ EVANGELIJA

Viešpats su jumis.

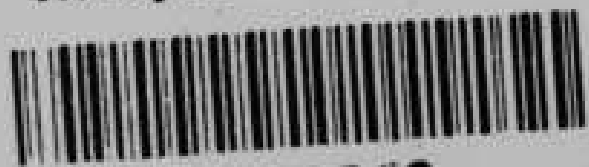
Ir su tavo dvasia.

Pradžia šventos Evangelijos pagal šv. Joną.

Garbė Tau, Viešpatie.

(Jon. 1, 1—14). Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per jį padaryta, kas padaryta, ir be jo nepadaryta nieko. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa šviečia tamsybėje, bet tamsybė jos neapėmė. Buvo Dievo siustas žmo-

Marijampolės Petro Kriaučiūno
viešoji biblioteka

000192362

dijim jioizusi3nevš...
 per j. *Pasaulis*.
 turėjo liudyti apie šviesą. Buvo tik-
 roji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną
 žmogų, ateinantį į šį pasaulį. Jis bu-
 vo pasaulyje; pasaulis per jį padary-
 tas, bet pasaulis jo nepažino. Jis atė-
 jo pas save; tačiau savieji jo nepriė-
 mė. O kas jį priėmė, tiems jis davė
 galios būti Dievo vaikais, būtent,
 tiems, kurie tiki į jo vardą, kurie yra
 gimę nei iš kraujo, nei iš kūno va-
 lios, nei iš vyro valios, bet iš Dievo.
Tas žodis įsikūnijo ir gyveno tarp
mūsų (priklaupiti). Mes matėme jo
 garbę, garbę kaip vienatinio iš Tėvo
 gimusio Sūnaus, pilno malonės ir
 tiesos.

Dėkui Dievui.